

Kifürkészhetetlen tájban

Villáminterjú Maros Lili képzőművésszel

Maros Lili 1977-ben született Marosvásárhelyen, 2010 óta Budapesten él és dolgozik. A Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán végzett, ahol mesterei Losonczy István és Nyilas Márta voltak. Számos egyéni és csoportos kiállításon részt vett, művei megtalálhatók magángyűjteményekben és közgyűjteményekben is. Festészetének középpontjában a tárgyakon keresztül megragadható érzelmek, szimbólumok és filozófiai kérdések állnak, jellemző rá a letisztultság, csendesség mind a színek, mind a kompozíciók tekintetében.

E lapszámunkban az ő munkáival ismerkedhetnek meg olvasóink, s ennek kapcsán kérdeztük művészetéről.

ISÓ M. EMESE: *A villáminterjú végén látható egy Ön által kiválasztott alkotás. Miért pont erre a műre esett a választása?*

MAROS LILI: A *Terpentin – Eau de Art* című munkámat abból az apropóból választottam, mert ez a munkám 2024. március 7-én a Műcsarnokban egy csoportos tárlaton is ki lett állítva.

– *Hogyan fogalmazná meg ars poeticáját/mottóját?*

– *„Semmi sem örök, semmi sem befejezett, semmi sem tökéletes.”*

– *Kiket tekint előképének, mesterének?*

– Gyakorlatilag minden és mindenki hat rám, nem tudnék megnevezni egy konkrét személyt, de egyre inkább női művészekre fókuszálok, mivel saját művészetemben is egyre inkább előtérbe kerül női aspektusom.

– *Ki/mi ma a legfontosabb, legnagyobb hatású (kortárs?) művész, intézmény, kiállítóhely Ön szerint?*

– A Godot Kortárs Művészeti Intézetet tartom a leginkább innovatív és meghatározó magántulajdonú kiállító térnek, amit példaértékű elhivatottsággal, szakmai hozzáértéssel hoztak létre és működtetnek. Bukta Imre kortárs képzőművész világszínvonalú kiállítását (Bukta Imre: *Műveljük kertjeinket*, 2022. november 26.–2023. augusztus 27. Kurátor: Gulyás Gábor – a szerk.) többször is visszamentem megsejlelni. A Godot minden évben megrendezett Art Fair Expóján évek óta kiállítok én magam is.

– *Mi a legfontosabb motorja művészetének? Mi hat rá a legjobban?*

– Világnézetem és művészetem szervesen fonódik össze. A figyelem a legfontosabb mozgatórugóm. Szemlélődő alkat vagyok, (meg)figyelő, szeretem a csendet, a lassúságot. Mindarra, ami körülvesz kívül és belül, reflektálok az alkotásaimmal. Legtöbb munkám figurális és reális, ennek ellenére ajtót nyit egy metafizikai világ lehetősége felé. Akár egy elhagyott bicikli vagy egy telefonfülke, ahol nem tudni ki beszélt kivel... vagy egy magányos, háttal álló alak egy kifürkészhetetlen tájban. A festészet mellett más képzőművészeti műfajokban is tevékenykedem: fotókat, digitális képeket, objekteteket készítek, és énekelek.

– *Hat művészetére a társadalom mentális állapota, az aktuális közéleti helyzetek?*

– Szeretném azt gondolni, hogy nem hat, de nem egy szigeten élek. Igyekszem belső stabilitásomat megőrizni.

– *Mivel foglalkozik, min dolgozik mostanában?*

– Úgy érzem, egy új szakasz előtt állok, és most a tervezés, kísérletezés periódusát élem meg. Ebben a pillanatban olyan vagyok, mint a báb, amely magába zárva fejlődik, és majd kikel belőle a pillangó.

– *Mit olvas mostanában? Ajánlaná másnak is?*

– Elsősorban filozófiai írásokat olvasok, és a társadalomtörténet, illetve a művészetelmélet foglalkoztat. A szépirodalom mostanában kevésbé köt le. Sajnos.

Isó M. Emese

